

DIN CUPRINS

Publicație editată de Aquatim
An 13, nr. 151 Tiraj: 1000 exemplare

3/2022

Aquatim și o țintă ambițioasă

Familia Aquatim ❤️

Sete de carte

Utilitățile publice din România, în derivă

Aquatim își propune valorificarea energetică a nămolului de la stațiile de epurare

În data de 28 februarie 2022, Aquatim a semnat împreună cu ASOCIEREA CONSTRUCTIM S.A. – EPPM AG, contractul de lucrări „Proiectare și execuție uscător de nămol și valorificarea energetică a nămolului” în valoare de 51.767.642,50 lei, fără TVA. Contractul sus menționat aparține „Proiectului regional de dezvoltare a infrastructurii de apă și apă uzată din județul Timiș, în perioada 2014-2020” (cod SMIS 2014+ 125651), parte a Programului Operațional Infrastructură Mare (POIM).

Tehnologia propusă transformă substanța organică conținută în nămol, în gaz de sinteză. Acesta, prin ardere, generează energie termică refolosită în procesul de uscare a nămolului, pentru producere de energie electrică (300 de Kwh) și pentru încălzirea spațiilor tehnologice. Sistemul de valorificare energetică a nămolului va fi dimensionat pentru o cantitate de 1,16 tone de nămol substanța uscată pe oră, ceea ce înseamnă circa 91 tone de nămol deshidratat (la minim 28 % substanță uscată) pe zi.

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale 2014-2020

Sistemul va fi în circuit închis și complet automatizat, fiind autoterm. Astfel, instalația, după ce va fi amorsată, va putea funcționa fără aport de combustibil. Instalația va respecta toate cerințele legislației în vigoare atât la nivel național, cât și la nivel european.

„Proiectul regional de dezvoltare a infrastructurii de apă și apă uzată din județul Timiș, în perioada 2014-2020” are o valoare totală de 239,5 milioane de euro, din care 180,4 milioane de euro fonduri nerambursabile de la Uniunea Europeană, 40,4 milioane euro de la bugetul de stat, 4,3 milioane de la bugetul local și 14,4 milioane euro co-finanțare Aquatim. Obiectivul este dezvoltarea unor sisteme durabile de alimentare cu apă și apă uzată în Timișoara și în 81 localități din județul Timiș.

Proiect cofinanțat din Fondul de Coeziune prin Programul Operațional Infrastructură Mare 2014-2020.

Dr. ing. Ilie Vlaicu

„Împreună pentru apă – să facem invizibilul vizibil!”

Aquatim, Fundația Aquadematica, Universitatea Politehnică, Facultatea de Chimie Industrială și Ingineria Mediului, cu sprijinul Asociației Române a Apei, au marcat, împreună, în 22 martie, un moment deopotrivă important pentru comunitatea științifică, profesioniști din domeniul utilităților publice, dar și pentru elevi, studenți, societatea civilă: Ziua Mondială a Apei.

Am gândit un eveniment inedit, desfășurat online, în spectrul responsabilității sociale, „Împreună pentru APĂ – să facem invizibilul VIZIBIL”, structurat în două simpozioane pe tematica apei: Eco-Impuls și AquaSensTim.

Tematica este inspirată de tema aleasă de Organizația Națiunilor Unite pentru Ziua Mondială a Apei 2022 – Groundwater – Making invisible visible (Apa subterană – cum facem vizibil invizibilul) și se adresează experților din industria apei și serviciile publice, corpului didactic, elevilor și studenților, publicului larg, tuturor celor interesați de stimularea interesului și responsabilității vizavi de consumul și păstrarea acestei resurse.

Oamenii apei, iubitorii, păzitorii și păstrătorii ei cunosc faptul că apele subterane reprezintă o comoară ascunsă care ne îmbogățește viața, dar nu se vede, care este amenințată, dar încă nu se manifestă pregnant.

În multe dintre zonele lumii, apele subterane sunt suprautilizate, extrăgându-se mai multă apă din

acviferele amintite decât este reîncărcată, ulterior, prin ploaie sau zăpadă. Poluarea apelor subterane este o problemă importantă și gravă, pentru că recuperarea unui mediu compromis poate dura decenii sau chiar secole.

Cu certitudine, explorarea, protejarea și utilizarea durabilă a apelor subterane va fi esențială pentru supraviețuirea și adaptarea la schimbările climatice, dar și pentru satisfacerea nevoilor unei populații în creștere. Misiunea aceasta trebuie să fie prioritară.

Am ținut atenția participanților asupra importanței apei, pe tematici inspirate de tema aleasă de ONU pentru Ziua Mondială a Apei 2022 – Groundwater – Making invisible visible (Apa subterană – cum devine invizibilul vizibil). Ne-am adresat experților din industria apei și din serviciile publice, corpului didactic, elevilor și studenților, publicului larg, celor interesați de stimularea interesului și a responsabilității vizavi de consumul și păstrarea acestei resurse.

Așadar, ambele evenimente, Eco-Impuls și AquaSensTim, au reprezentat o oportunitate pentru specialiștii companiilor de apă din departamentele de comunicare, marketing, clienți, relații publice, dar și pentru facilitatorii educaționali, ce activează în sectorul ONG sau de învățământ, de a vorbi despre provocările, poveștile de succes și lecțiile învățate din activitatea lor de zi cu zi. Mizăm pe inspirație, transfer de bune practici, networking, performanță.

S-au înscris 250 de persoane la ambele evenimente: în AquaSensTim, 190 lucrări (elevi de gimnaziu și liceu), iar în Eco-impuls, 10 (reprezentanți ai companiilor de apă, ai mediului universitar, specialiști din țară).

Conferințele au fost transmise live, pe contul de facebook al Fundației Aquadematica.

Aquatim și o țintă ambițioasă

În data de 28 februarie 2022, Aquatim a semnat împreună cu ASOCIEREA CONSTRUCTIM S.A. – EPPM AG, contractul de lucrări „Proiectare și execuție uscător de nămol și valorificarea energetică a nămolului” în valoare de 51.767.642,50 lei, fără TVA. Contractul sus menționat aparține „Proiectului regional de dezvoltare a infrastructurii de apă și apă uzată din județul Timiș, în perioada 2014-2020” (cod SMIS 2014+ 125651), parte a Programului Operațional Infrastructură Mare (POIM).

Tehnologia propusă transformă substanța organică, din nămol, în gaz de sinteză. Acesta, prin ardere, generează energie termică refolosită în procesul de uscare a nămolului, pentru producere de energie electrică (300 de Kwh) și pentru încălzirea spațiilor tehnologice. Sistemul de valorificare energetică a nămolului va fi dimensionat pentru o cantitate de 1,16 tone de nămol substanță uscată pe oră, ceea ce înseamnă circa 91 tone de nămol deshidratat (la minim 28 % substanță uscată) pe zi.

Sistemul va fi în circuit închis și complet automatizat, fiind autoterm. Astfel, instalația, după ce va fi amorsată, va putea funcționa fără aport de combustibil. Instalația va respecta toate cerințele legislației în vigoare atât la nivel național, cât și la nivel european.

Context general

Eliminarea nămolului biologic în exces reprezintă o problemă la nivel național și nu numai. Conform reglementărilor în vigoare, există câteva căi de eliminare acceptate și-anume:

- Utilizarea nămolurilor pe terenuri:
 - utilizarea nămolurilor în agricultură;
 - utilizarea nămolurilor în silvicultură;
 - utilizarea nămolurilor pentru reabilitarea terenurilor;
- Valorificarea energetică;
- Compostarea;
- Eliminarea la depozitele de deșuri.

Context local

În cazul Timișoarei, pentru că sistemul de canalizare este unitar, nămolul poate conține agenți patogeni și metale grele, cum ar fi poluanții, cu efecte negative asupra sănătății umane: prin acumularea substanțelor toxice în sol și, de aici, în culturi vegetale și apoi la animale.

Cantitatea mare de nămol produs, de circa 33.000 de tone, anulează practic soluția compostării, care devine nefezabilă pe termen lung, iar eliminarea într-un depozit ecologic de deșuri contravine directivei europene de reducere a materialelor biodegradabile depozitate.

Dintre posibilitățile de valorificare energetică, a fost eliminată varianta fermentării anaerobe cu obținere de biogaz, din cauza faptului că încărcarea influentului stației de epurare, în cazul Timișoarei, este atipică pentru o apă uzată menajeră, în sensul unui conținut mai scăzut în materie organică respectiv unul relativ ridicat în compuși cu azot. Acest fapt se datorează, în principal, următorilor factori:

– viteza de curgere redusă a apei în rețeaua de canalizare, cauzată de faptul că Timișoara este un oraș de câmpie, iar dimensiunea orasului este în permanentă dezvoltare;

Apoi, lungimea mare a rețelei de canalizare, de aproape 700 km: cu toate eforturile AQUATIM de reabilitare a acesteia, infiltrațiile din pânza freatică reprezintă un factor important de diluție a apei uzate ajunse în stația de epurare.

Contează și reducerea consumului de apă, după anii '90, ca urmare a contorizării (reamintim că Timișoara a fost primul oraș contorizat 100 % din țară) sau faptul că sistemul de canalizare este unitar – în stația de epurare ajungând atât apa menajeră, cât și apa pluvială, ceea ce are ca efect o reducere a încărcării influentului.

Nămolul produs, după deshidratarea mecanică a acestuia, având un conținut de 28% substanță uscată nu poate fi valorificat energetic, fiind necesară uscarea lui avansată. Energia necesară uscării va fi asigurată din energia recuperată din nămol, iar excesul de energie va fi utilizat pentru generare de energie electrică.

Sistemul de valorificare energetică a nămolului va fi dimensionat pentru o cantitate de 1,16 tone de nămol substanță uscată pe oră, ceea ce înseamnă circa 91 tone de nămol deshidratat (la minim 28% substanță uscată) pe zi.

Din toate aceste motive, s-a optat pentru o instalație de uscare, care utilizează căldura rezultată în urma valorificării energiei conținute în nămol și generarea unei cantități de energie electrică.

Instalația va respecta toate cerințele legislației în vigoare atât la nivel național, cât și la nivel european.

Tehnologia propusă transformă substanța organică din nămol, prin procedeul de piroliză, în gaz de sinteză. Acesta, prin ardere, generează energie termică, ulterior utilizată în procesul de uscare, pentru producere de energie electrică (300 de Kwh) respectiv pentru încălzirea spațiilor tehnologice.

Sistemul va fi în circuit închis și complet automatizat, fiind autoterm. După ce va fi amorsată, instalația va funcționa fără aport de combustibil, iar nămolul va fi transformat într-un material nepericulos, zgură – cenușă, care poate fi valorificat ca materie primă secundară în industria materialelor de construcții sau a asfalturilor, respectiv poate fi evacuat la depozitul ecologic de deșuri.

„Proiectul regional de dezvoltare a infrastructurii de apă și apă uzată din județul Timiș, în perioada 2014-2020” are o valoare totală de 239,5 milioane de euro, din care 180,4 milioane de euro fonduri nerambursabile de la Uniunea Europeană, 40,4 milioane euro de la bugetul de stat, 4,3 milioane de la bugetul local și 14,4 milioane euro co-finanțare Aquatim. Obiectivul este dezvoltarea unor sisteme durabile de alimentare cu apă și apă uzată în Timișoara și în 81 localități din județul Timiș.

Crenguța Radosav

Sete de carte 2022

Compania Aquatim, în parteneriat cu Fundația Aquatim, Apele Române Banat și trei librării binecunoscute și îndrăgite de timișoreni – Cărturești, La Două Bufnițe și Librarul cu Papion -, reia campania de educație informală Sete de carte.

Organizatorii urmăresc încurajarea lecturii și a unui comportament responsabil față de mediu în rândul publicului tânăr. Elevi și cadre didactice, copii și părinți au fost invitați într-o călătorie în lumea fascinantă a cărților, care a început de Ziua Mondială a Apei, și se va încheia în noiembrie, de Ziua Internațională a Toaletei. Campania cuprinde ateliere de lectură în Cărturești, La Două Bufnițe și Librarul cu Papion, și concursuri cu premii – nouă vouchere, a câte 100 de lei fiecare, pentru achiziționarea de cărți din librăriile partenere.

Sete de carte 2022 a debutat la Librarul cu Papion, unde pe elevii din ciclul primar i-a așteptat cartea „Gaston Tomberon, eroul din Aheron”, de Victoria Pătrașcu.

Campania este acum la a doua ediție. Dat fiind succesul de care s-a bucurat în 2021, organizatorii au extins durata programului, de la trei, la nouă luni, și au implicat mai multe librării. Temele abordate prin lectură și discuțiile pe marginea cărților se concentrează în continuare pe conștientizarea asupra importanței unui mediu curat și a unui stil de viață sustenabil. Volumele selectate de librării pentru „Sete de carte” vorbesc, pe înțelesul tuturor, despre relația complexă a oamenilor cu apa, managementul deșeurilor, combaterea poluării, biodiversitate, schimbările climatice și alte teme

importante pentru educația de mediu.

Detalii despre programul complet al campaniei se găsesc pe site-urile organizatorilor și la librăriile partenere.

FAMILIA AQUATIM

Cristina... acum e acum... ținând cont că o voi devoala pe șefa mea!

Ce știi sigur este că emoția poate fi MARE, de ambele părți, în cazul meu, mizând pe un final cu scipiri incandescente și verzi (poate, și pe-o savarină), în cazul ei, pe unul „analitic”, la virgulă, atotcuprinzător, cu părțile „moi”, omenești, definitorii în cazul ei, introduse OBLIGATORIU în acest portret.

N-a fost dragoste la prima vedere, nici n-avea cum, unde-ați mai pomenit ca un bulgar și-un... cuman (două tipologii tari... de căpoase) să împrăștie inimi din start?! Ani de zile am glumit pe tema asta, până când Cristina ne-a dat asigurări certe că, undeva, în negura istoriei și-a familiei vâlcene, curge sânge de războinic asiatic/turco-tătar. Am crezut-o, o trădează, cumva, adâncimea ochilor, misterul profund ce-o înconjoară. Uitați-vă atent, așa-i c-o puteți plasa, imaginativ, într-un miez (nu capăt!) de deșert îndepărtat, îmbrăcată-n soare, nisip și vânt, călare pe-un pur-sânge negru, c-un strigăt de luptă (de apărare!) în glas?! Dac-o și cunoașteți, îmi veți da dreptate: Cristina este personificarea victoriei ei continue. asupra vieții... ei. Luptele nu sunt neapărat ceva rău (ieșiți din filmul prezent și prost), dimpotrivă. Le sunt oferite celor tari (și Tauri) pentru a-și demonstra că fix așa și sunt. Și-apoi, mai e cineva naiv să creadă că, din alfabetul personal, i-a fost tăiat, cu de la SINE putere, cuvântul „bătălie”? Cuiva? Vreodată?

E cu noi de-un sfert de secol (i-am dat apă la moară, căci îi plac descrierile puțin fataliste), în fapt parcă de ieri. Absolventa Facultății de Chimie, specializarea Radiochimie, din cadrul titanului numit Universitatea București, cu doctorat în Comunicare și legitimație de șef Serviciu Comunicare și Marketing, a intrat în Aquatim „călcând” în munca grea din uzina de apă, cu seriozitatea dusă din vârful glugii și până-n cizmele de cauciuc, căci, acolo, nici în glumă, nu glumeai cu potabilitatea. Nici atunci, nici acum. A muncit pe rupe, a amestecat... iar am uitat cum se numesc substanțele cheie care garantează VIAȚA (pe care Cristina le doza și din 10 în 10 minute, dacă Bega era bosumflată), odată ce vremurile nu presupuneau mecanizare și digitalizare ca acum, a fost și rămas fascinată de apă, în toate formele și-n toate implicațiile ei. Traseul ei profesional a fost unul firesc, pentru că n-au rămas neobservate creierul și dedicarea, efortul pentru a ajunge aici a fost unul serios. Un fel de Nihil sine... muncă și iar muncă.

Ne-am cunoscut la Comunicare. Am văzut, în anii ăștia, o fată de-o hărnicie admirabilă, care respectă întru totul codul doctorului Emoto Masaru, adică cel al emoției scoase la iveală și la bine, și la rău, și la bucurie, și la nervi. Explozii de sentimente care nu pot exista dacă n-ai... interior complex. Ea are.

Am mai văzut, în anii ăștia, o fată care-și rupe sufletul pentru animale (de la porumbel salvat/pansați/pupați, la lebede, câini, pisici, rațe), ori, pentru mine, acestea spun și compun TOTUL.

Am râs, surâs și cântat împreună (sub semiton întotdeauna, dar măcar tare!) pe Demis Roussos, neuitând de „echipa” de despresivi francezi (în zilele ploioase), am dezbătut fervent teoria extraterestră, n-am omis-o nici pe cea a magiei bicolore, am mâncat mămligă cu brânză și smântână (brandul culinar al Cristinei), darmite dulce nesănătos și ciocolătos, dar!!! am și scris sau rescris, zilnic, comunicări importante despre noi, raportat la voi sau invers.

Fata „berberă” a Comunicării Aquatim a știut și știe să despartă linia chipului (smiley face-ul acela, când serios, când surâzător), atunci când se cere, cu reacție la milimetru, de profesionist. Astfel, a și ajuns până aici: dată științei, îndrăgostită de studiu, cu o răbdare mare și-o dexteritate tehnică la fel, preocupată de nou și de mersul înainte al lumii, din perspectiva în care muncește. A făcut un adevărat cult din personalitatea lui Stan Vidrighin, îi păstrează și promovează memoria, dintr-un drag sincer și-un respect laudabil.

Bun. Cred că-mi voi primi savarina, deci, dragă Cristina, nu te schimba, rămâi așa. Darnică, harnică, mama răniților și-a îndrăgostiților (de binețe), farul Diane și-al Danului, îngerul blănoșilor și protectorul pufoșilor (lebedele intră tot aici), fanul căpiței de fân, dar și al lui „Cardân”, căci... e/ești așa de bine! Sunt sigură că, de undeva, departe doar teoretic, chiar acum, dă din cap, aprobator, și Vidrighin.

Pour vous, mademoiselle, un „mic” Demis Roussos: „Après la fin du monde/Il renaitra un jour/L'idée de refaire l'amour/Il y aura d'autres hommes/Pour aimer d'autres femmes/Dans un monde toujours plus beau”.

Valentin, Vali pentru toți cei care-l îndrăgim, director Comercial, om în primul rând și întotdeauna. Bănățean în țoale faine (grație soției care-i poartă frumos de tot de grijă ȘI stilistic!) din, vorba lui, metropola Belinț, Babșa, Vali vine în acest prezent incert cu emoția unei copilării extraordinare, a unei adolescențe complexe, a unei „tinereți fără bătrâneți” minunate, toate așezate, mătăsoase, în buzunarul din dreptul inimii.

N-ai fi zis că îl guvernează sensibilitatea, nu pentru că postul important n-ar permite-o teoretic (evident c-o permite!), ci pentru că... așa am ajuns să trăim, în grabă, calluri, zoomuri, în adrese/mailuri/telefoane rapide, uitând, NEDREPT, s-o observăm la cei din jurul nostru. Colegii și prietenii ne întregesc Familia și fericirea, astfel că, parcă, devine o reală obligație morală să rezonăm cu cea mai fină parte a „structurii” noastre, ca să nu pierdem din vedere esențialul.

Așadar, Vali are emoție cât pentru tot Banatul, deși e inginer chimist, deci tehnic, are un suflet enorm, deși se „desfășoară”, din 2016, în directoratul Comercial, deci mâncător de energie, are nostalgii puternice, deși a mâncat audit și achiziții pe pâine, deci domenii care te pun pe gânduri și-ți provoacă insomnii.

A intrat în Aquatim în 2004 ca inginer achiziții, a ajuns șef Birou Audit Intern (brrr!), apoi șef Serviciu Achiziții și-a culminat cu această nouă și importantă poziție în firmă. Mi-a explicat atât de degajat că auditul face bine, că riscul nu e ceva riguros științific, bașca total aleatoriu, că e o cultură a societății, un ajutor (invizibil doar la prima vedere) acordat salariaților, FĂRĂ să-i judeci, doar vorbim despre sisteme/structuri, și nu despre persoane, repet, a vorbit atât de calm, așezat și documentat, încât am promis să nu mai dau ochii peste cap la viitoarea vizită a „audițiilor”, vorba lui Vasiliță.

Vali a pus, în tot acest răstimp, bazele auditului intern în Aquatim, a studiat mult și descifrat tomuri de legislație stufoasă... pur românească, a trecut prin toate furcile și cuțitele posibile, a înțeles și dat mai departe, adică nouă, un „sol” solid pe care să pășim, de-acum, edificați și profesionalizați. A muncit, cot la cot, cu dragul și regretatul nostru Cornel Șchiop, duce, stăpân pe el, mai departe, moștenirea acestuia.

Numele i-l duce mai departe Vlad și-o face exemplar. Dacă Vali n-a putut gusta străinătatea când și-a dorit-o, fiul s-a bucurat de această șansă, a fructificat-o și îi face mândri (dintotdeauna, de fapt) pe părinți, prin tot ceea ce este: un om frumos. Vali și Gina au încă privilegiul de-a-și petrece concediile în trei, într-o armonie sinceră, căci în familia lor nimic nu este forțat, ci acceptat natural, dintr-o mare și trainică dragoste.

lubește muntele, vânătoarea și filmele, recent l-a savurat din plin pe Robert de Niro în „Internul” (ce reprezentație!), e un tip deschis, încrezător dar și prevăzător, categoric fericit, înconjurat întotdeauna de prieteni adevărați. Fan asumat al muzicii bănățene, chiar dacă, vorba lui, joacă modest, de admirat o admiră la superlativ. Nativ.

Oricând, oriunde, la orice oră, dedicația sufletului său este... un celebru semn de întrebare pe portativ: „Cu ce m-am ales în viață?”. Mi se pare normal, odată ce răspunsurile la fel de celebre sunt sincere, transparente, omenești, simple doar în aparență, în fapt vitale.

Dragă Vali, Bega Belinț, Azur Timișoara, partea frumoasă a vieții, de atunci și de acum, emoția și simțirea, nostalgia și respectul să-ți fie amulete imortale în drumul lung pe care îl avem încă de parcurs, împreună, în Familie!

Mulțumesc pentru... emoție!

Utilitățile publice din România, în derivă

Utilitățile publice, precum energia electrică, gazele naturale, încălzirea populației și alimentarea cu apă, sunt elemente de primă necesitate pentru români și, ca atare, o bună funcționare a lor la prețuri corecte și suportabile reprezintă elemente de siguranță națională. Scumpirea excesivă a energiei electrice și a gazului, din ultima perioadă, va crea probleme majore populației României și va avea repercusiuni grave asupra economiei țării noastre. Încălzirea centralizată din întreaga țară funcționează de ani de zile subvenționată și cu pierderi din cauza neimplicării instituțiilor abilitate, din lipsă de strategie națională și de reformă.

Scumpirile se vor propaga în toate ramurile economiei și ne vor întoarce cu mulți ani în urmă, din punct de vedere al nivelului de trai. Așa se întâmplă când autoritățile statului reacționează foarte târziu și nu funcționează proactiv, pe baza unor strategii coerente, de durată, care să nu fie afectate de schimbările politice atât de dese.

În această perioadă dificilă, în care majoritatea sistemelor de utilitate publică și-au atins limitele, se pare că singurul element stabil (cel puțin din punct de vedere al funcționalității) dintre utilități a rămas alimentarea cu apă potabilă. Dar până când va rezista? Întrebarea e mai degrabă retorică, însă răspunsul ne dă ocazia să atragem atenția asupra acestui segment foarte important din industrie, pentru că există riscuri majore ca și el să intre în dificultate.

Infringementul și alte pericole

„Ne aflăm de ani de zile în această procedură de infringement din cauza lipsei de acțiune, atât la nivel central, dar mai ales la nivel local. Cred că vremea vorbelor și a promisiunilor a trecut și e timpul să trecem la fapte”, spunea Ministrul Mediului, Barna TÂNCZOS, în toamna anului trecut. Toamna a trecut, din iarnă mai este o lună. Chiar că e vremea să trecem rapid la fapte și e important să lucrăm organizat.

Întrucât i se impută că a încălcat legislația europeană, România riscă amenzi dure dacă va fi găsită vinovată de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Astfel, pentru fiecare caz de infringement țara noastră riscă să fie amendată cu 1,7 milioane de euro, plus penalități de până la 124.000 de euro pentru fiecare zi de întârziere în aplicarea normelor europene, avertizează Ministerul Fondurilor Europene. Conform ultimei scrisori oficiale (octombrie 2020) a Uniunii Europene (UE) privind punerea în întârziere, un număr de 188 de aglomerări mari încă nu respectă obligațiile de colectare a apelor urbane reziduale, prevăzute în legislația UE, 192 de aglomerări mari nu respectă obligațiile de tratare secundară, iar 193 de aglomerări mari nu respectă obligațiile de tratament mai riguros. Comisia Europeană a decis miercuri, 9 februarie a.c., să emită un aviz motivat. Astfel, România are la dispoziție două luni pentru a răspunde și pentru a lua măsurile necesare. Dacă n-o va face, Comisia poate sesiza Curtea de Justiție a UE cu privire la cazul țării noastre. Iar de aici până la plata, ca penalități, a unor sute, dacă nu chiar miliarde de euro, nu mai e decât foarte puțin.

Transformarea constrângerilor în oportunități

Dezvoltarea sectorului de alimentare cu apă este obligatorie din mai multe puncte de vedere. În primul rând, crearea condițiilor optime de trai prin accesul la sisteme sigure de alimentare cu apă și canalizare pentru proprii cetățeni este o

condiție obligatorie în secolul XXI. România are cel mai redus grad de racordare la aceste sisteme dintre țările UE, fiind de 70% la apă și de 55% la canalizare. Pe de altă parte, angajamentele statului român, odată cu aderarea la UE, în 2007, prin Capitolul 22, de Mediu, au fost de a racorda toate localitățile mai mari de 2.000 locuitori până în anul 2018. Fiindcă acest lucru nu s-a întâmplat, urmează infringementul, adică aplicarea de penalități.

Reconstrucția segmentului de alimentare cu apă se poate face având o viziune integrată și acceptată de toți actorii importanți din această piață. Trebuie găsite soluții concrete economice și operaționale.

Industria apei, a mediului, în general, este un excelent „culoar de oportunitate” pe care, din nefericire, nu ne aflăm. Deși sunt puse la bătaie sume uriașe de bani în mai multe țări, dar mai ales în Uniunea Europeană, nu dăm semne că știm ce avem de făcut ca să le accesăm.

Industria apei se încadrează în toate conceptele de dezvoltare ale UE, fiind eligibilă la finanțare fiindcă regăsim aici concepte precum: sănătate publică și siguranța cetățeanului; protecția mediului și dezvoltare durabilă; schimbări climatice și demografice; economie circulară; digitalizare, planificare urbană și orașe inteligente.

Starea sectorului de apă

În toate clasamentele legate de industria apei, România e în fruntea listei ce vizează nevoia de investiții și ultima în lista care ilustrează investițiile realizate.

În acest moment, sectorul de alimentare cu apă este un fel de cenușăreasă a economiei. Autoritățile locale, care sunt acționarii companiilor de apă, analizează sau privesc sectorul mai degrabă din punct de vedere social, mergând pe ideea unor tarife mici. „Prețul cel mai mic” a omorât, din păcate, economia țării noastre și trebuie să ieșim rapid din această gândire păguboasă. Prețurile trebuie să fie corecte, să reflecte costurile, dar trebuie să includă și o componentă de dezvoltare.

Autoritățile centrale nu au o imagine de ansamblu și văd sectorul ca pe o povară, evident și din cauza pericolului de infringement.

Din cauza acestei lipse de corelare și de înțelegere toată lumea pierde, întrucât oportunitățile ratate se răzbuună. Prin lipsa de organizare ratăm ocazii fantastice de dezvoltare.

Companiile de apă, operatorii regionali și membri A.R.A. au derulat proiecte prin Programul Operațional Sectorial Mediu (POS Mediu) în valoare de circa 4,1 miliarde de euro și au în derulare proiecte prin Programul Operațional Infrastructură Mare (POIM) în valoare de peste 9,4 miliarde de euro.

Cifra de afaceri în sectorul de apă este de aproximativ un miliard de euro. În sector lucrează ca angajați direcți mai mult de 30.000 de oameni, iar dacă luăm în seamă și contractorii, cu firmele conexe, numărul este mult mai mare. Nevoile de investiții sunt de peste 25 de miliarde de euro.

Marea provocare în domeniu este că cel puțin în această perioadă sunt disponibile fonduri europene, dar pe care nu reușim să le absorbim.

Soluții posibile în industria apei

1. Industria apei să fie recunoscută ca ramură prioritară de dezvoltare, ceea ce înseamnă că putem face o strategie pe termen lung;
2. Măsuri pentru a crea activitate economică cu valoare adăugată mare, care ne permite să

implementăm un model de dezvoltare bazat și pe capital autohton, cu implicații decisive în întărirea economiei;

3. Corelarea axelor complementare de fonduri nerambursabile pentru a crea masă critică și a susține dezvoltarea accelerată;

4. Impulsionarea investițiilor în competențe, educație și cercetare, astfel încât să se ajungă la o creștere bazată pe inovare și la crearea unor centre de transfer tehnologic.

Aceste măsuri propuse pot fi coordonate și urmărite pentru a fi duse la îndeplinire de un comitet interministerial permanent, cu următoarele sarcini: stabilirea unor direcții clare de dezvoltare și consolidare a sectorului, cu multiplicare în economie; predictibilitate în piață și în sector, funcționalizarea pieței, știind că piețele se vor canaliza în direcția dusă de autoritate; protejarea sectorului în fața diferitelor perturbații (financiare, legislative, politice etc.); trecerea din serviciu esențial în zona infrastructurii critice; optimizarea costurilor în lanțul de implementare a fondurilor europene.

Să ieșim din capcana sărăciei!

După această perioadă de pandemie dificilă pentru multe economii naționale, este normal ca unele dintre ele să se re poziționeze și să caute motoare de dezvoltare. România nu trebuie să rateze această oportunitate!

Făcând apel la o strategie națională, acest sector trebuie să se organizeze ca un imperativ național, într-un proces în care este implicat, pe de o parte, statul, ca element ce asigură strategia și caracterul unitar, iar pe de altă parte, autoritățile locale și companiile de apă.

Asociația Română a Apei (A.R.A.) este pregătită cu date, analize și argumente constructive prin care arată cum se poate ieși din capcana sărăciei în care suntem astăzi.

Ilie Vlaicu
director general Aquatim SA

AQUAȘTIRI

Publicație lunară editată de Aquatim SA
www.aquastiri.ro

Redactor-șef: Crenguța Radosav
Redactori: Alin Anchidin
Crina Chirilă
Alex Potcoavă

Cap limpede: Robert Șerban
Design: Loredana Tîrzioru
Tehnoredactare: Alina Guțuleac

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro